

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sancta Communitas, In Paupertate religiosa inviolata

Wissingh, Anton

Coloniae Agrippinae, 1699

Cap. IV. De aliis prærogativis evangelicæ paupertatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49611](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49611)

CAPUT IV.

De aliis prerogativis Evangelica Paupertatis, &c.

Q. 1. An singularis amor paupertatis evangelicæ sit prerogativa dicenda.

R. 1. affirm. Ita enim de *S. P. N. Francisco* scribit *D. Bonav. c. 7.* Prerogativa quadam speciali promeruit in divitias simplicitatis excrescere per altissima paupertatis amorem. *h. i.*

R. 2. Vocatur prerogativa specialis, propter fructum multiplicem, sed occultum, ut agebat *S. Pater.* Deinde, quia non est datum nisi amicis singularibus Dei, tam libenter, tam amanter, tam perseveranter, tam universaliter pro amore Christi cuncta terrena despiciere, & Christo pauperi in paupertate conformari. Demum, quia hoc requirit, immo supponit robur animi heroicum, quod non datur nisi specialibus amicis Dei.

Q. 2. Quo encomio nobilitârit, & compellârit paupertatem *S. P. N. Franciscus.*

R. Ex historia vitæ ejus, quod eam subinde nominârit tenero affectu, & devotionis mirificæ sensu, *Matrem, Dominam, Sponsam, Patrimonium Christi, margaritam Evangelii, semen regni, portionem gregis Christi, Mensam Domini, thesaurum Paradisi, radicem sanctitudinis, arram beatitudinis, hereditatem servorum Dei, &c.* Hujus amorem ut tenaciùs imprimeret Fratribus, metu miseræ inopiæ terruit, dum sæpe dixit: *Fratres mei, si paupertatem fugeritis, homines fugient vos.* Ab illa

illa proinde nec minimam discedere volebat, quantacumque necessitatis prae-textu: gloriatus-que fuit in Domino, se paupertatem evangelicam perfectè sectatum fuisse, & numquam (pro quanto conscientia propria retinisset) hanc matrem suam paupertatem offendisse. *O Patriarcha pauperum Franciscè, auge talem tuorum numerum in charitate Christi, ob quem tam tenerè paupertatem dilexisti.*

Q 3. Quare vocetur paupertas evangelica margarita.

R. Quòd propter triplicem rationem, I. Margarita non invenitur, nisi à quærente (Simile est regnum caelorum homini negotiatori quærenti bonas margaritas: inventa autem &c. Matth. 13.) at paupertatem pauci inveniunt, quia pauci quæ-runt; ideo non quæ-runt, quia non diligunt, est enim Paupertas (ut Seneca agebat) odibile bonum: & quia non diligunt, hinc non eligunt, nisi illi pauci, quibus valorem illius dedit agnoscere Christus, qui eam amissam, & conculcatam quæ-sivit, & reinvenit in terris; propterea enim descendit de caelis, ut ait S. Bern.

II. Ob annexum dominium; de quo S. Bonav. serm. 2. de S. Petro: Nobilis margarita paupertas; quæ dum omnia contemnit, dominium super omnia accipit. Sicut è contra avarus dum omnia appetit, omnium servum se facit. Quare avari numquam possunt esse beati, quia numquam possunt esse contenti. h. i. Intellige hæc non de dominio proprietatis, sed dominio, quò dominatur sibi ipsi, malis passionibus, ac vitiis; item mundanis bonis, & ho-

noribus, in quantum refugit subijci illis, & non indiget illis frequenter, cum paucissimis facile contentetur.

III. Ob annexam adpromissam dotem; de qua S. Bonav. in c. 10. Lucæ: *Paupertas cum appareat turpis ac vilis, junxit ei Dominus maximam dotem, ut per illam saltem in conjugium possit assumi, cum dixit: Beati pauperes spiritu, quoniam ipsorum est regnum celorum. h. i.*

IV. Ob annexam regiam dignitatem; de qua S. Bern. Epist. 103. *Volo te esse amicum pauperum, magis autem imitorem. Ille gradus proficientium est, hic perfectorum: amicitia namque pauperum, Regis amicos constituit; sed amor paupertatis Reges facit. Regnum denique celorum pauperum est. h. i.*

V. Quia quietat affectum hominis. Seneca epist. 2. ad Lucilium: *Cui cum paupertate bene convenit, dives est. Non enim qui parum habet, sed qui plus cupit, pauper est. h. i.*

VI. Ob annexam quamdam terrenam felicitatem; nam (ut l. c. discurret Antonius à Spiritu S.) illud nobis persuasum esse debet, eum esse beatiorum, non qui plus habet, sed qui minus cupit. Quid enim est beatitudo? summa inopia cupiditatum. Itaque ille beatissimus est, qui nihil desiderat, quem pauca fatiant. Cur sunt inventæ opes? non ideo, ut plura habeamus, sed ne quid deesset. Mensura igitur opulentiae est, non plus habere, sed minus deesse. Sed illi nihil deest, qui nihil desiderat. Ergo. h. i.